

Love of Lesbian, o com convertir molta cosa negativa del 2020, en positiva i vibrant el 2021

El grup de Sant Vicenç dels Horts va actuar al Festival de Pedralbes de Barcelona dijous i divendres, i dissabte i diumenge a l'Auditori Palau de Congressos de Girona | LOL té properes cites aquest estiu a festivals com Vida Festival, Grec i Jardins de Cap Roig i grans auditoris de ciutats com Palma o Madrid, entre altres

Love of Lesbian als Jardins de Pedralbes 2021 | Xavier Mercadé

Love of Lesbian van començar el concert de divendres a Barcelona (segon assalt als Jardins de Pedralbes) com de ben segur defensaran el seu últim disc arreu: amb les dues primeres cançons d'aquest *V.E.H.N.* (Warner Music, 2020): tant la que desxifra les sigles del títol, "Viaje épico hacia la nada", com "Crisalida". L'actuació va ser el tret de sortida a una nova gira marcada per la motxilla de més d'un any de pandèmia i un disc molt treballat a nivell de música i lletres, marca de la casa, d'una banda que ha tingut molt protagonisme aquest primer semestre de 2021.

L'escenari va agafant cada vegada més importància en l'espectacle dels **LOL** i, en aquesta gira, els cubs (on s'enfilen ben amunt el bateria Uri Bonet, les percussions de Marc Clos, el piano de Dani Ferrer i el baix de Ricky Falkner) prenen vides paral·leles a l'univers sonor amb projeccions que traslladen l'auditori en aquest salt més amunt de pop evasiu dels **LOL**. Un viatge que el cantant i lletrista Santi Balmes va titllar de 'viatge de la terra a l'espai', que remet, com a nou homenatge, a **David Bowie** i la seva "Space Oddity" ('planet Earth is blue, and there's nothing I can do'). Els **LOL** potser no tocaran massa més de peus a terra que el camaleó, però sí que com ell

saben què es fan.

Balmes va insistir en diversos moments la quantitat de repertori que han arribat a aplegar al cap dels anys i la dificultat de satisfer les ganes dels fans d'escoltar una o altra cançó en directe (fins al punt que es plantegen en un futur crear concerts temàtics de discos concrets, una nit per a cadascun). Tot i això, no cal patir, el concert de la gira *V.E.H.N.* té un bon assortiment de cançons d'altres treballs que assegura saciar amb el bo i millor de cada galeta, com "Noches reversibles" i "Universos infinitos" de *Cuentos chinos para niños del Japón* (2007), "Bajo el volcán", "I.M.T (Incapacidad Moral Transitoria)" i "Planeador" d'*El Poeta Halley* (2016) o la sempre aclamada "1999" de l'àlbum homònim (amb el subtítol: *O cómo generar incendios de nieve*), editat el 2009 al costat del hit "Club de fans de John Boy".

Entre els nous temes van destacar, primer, la bellíssima "El mundo", on Balmes puja al cim on regna Uri Bonet per col·locar-se sobre la pantalla més gran en què es projecta un planeta Terra. Una imatge global que evoca *El petit príncep* però alhora, en ser imatge real del planeta enregistrat de nit, pot trencar tanta innocència amb tota la contaminació lumínica ben visible (que emet sobretot Europa, EUA, Austràlia i Japó, una qüestió més a plantejar-se pels que vivim en aquesta part del món). També "El sur", que a falta de la col·laboració -amb què sí que compta el disc- d'**Enrique Bunbury**, Balmes va tenir una bona veu de suport en el baixista i productor, Ricky Falkner. I cap al final del recital, l'aclamada "Los irrompibles", potser la cançó que més representa el moment social actual, amb la necessitat de ser, dins de la nostra diversitat i circumstàncies, persones més fortes del que érem.

Love of Lesbian als Jardins de Pedralbes Foto: Xavier Mercadé

La sintonia i l'humor entre Balmes i el guitarrista Juli Saldarriaga va ser constant, tant en música com en bromes (i un anomenar-lo 'duc blanc del Baix Llobregat' -**Bowie** de nou- per anar el cantant vestit de blanc de cap a peus, i un altre, 'el coche sarcástico', per la seva disposició).

Als bisos va ser l'ocasió d'escoltar una cançó ben actual, "Cosmos (antisistema solar)", i una de sempre, "Allí donde solíamos gritar". I també un altre veritable bis o colofó: la reflexió final de Balmes on dedica el concert als morts durant la pandèmia (entre ells, un amic d'adolescència a qui dediquen el tema principal del disc i la instrumental "El paso") i el fet de posar en valor l'energia que es comparteix a cada concert, tant la banda com el públic: una energia positiva que crea una bombolla d'immunitat pel desànim generalitzat, mentre sona la música de **Love of Lesbian**, que pren una dimensió de grup emblema de l'escena musical catalana.

En aquest sentit, **Love of Lesbian** serà la foto de portada del proper *Anuari de la Música 2021*, amb una instantània de Xavier Mercadé, perquè **LOL** es van posar al servei del pla estratègic de proves pilot (en el concert al palau Sant Jordi davant de 5.000 persones) per fer que la música tornés als escenaris amb la màxima seguretat sanitària possible. Tot un compromís d'una banda enorme que sap transformar allò negatiu en altes dosis de positivitat generalitzada, dalt l'escenari i entre col·legues de professió.

'...con piel de verdad. Recibiste la señal. Los irrompibles ya han vuelto a regresar (...) Jurarás acción. Porque llorar no le sirve. No nos sirve...' i així han tornat els que mai no es trenquen del tot; o almenys saben comunicar-ho per fer passos per ser més lliures i feliços.